

Son Kuş

– HayrettinYazıcı · 23 Eylül 2009

Uzak iklimlerin daveti

Bir veda kıyameti

Hazırlanıyor göçmen kuşlar

Kınalı gagaları son suda

Ben yakalanırken uykuda

Etmeyin

Ben bütün vedalara doydum

Saklanmak istedim olmadı

Bu yüzden zamansız uyudum

Goncasında kırılan gül

Hep veda demekti benim için eylül

İçimden kaç ateşli nehir geçer

Kaç boşluk var rüzgar yolu

Ve kaç kara delik

Bilirim eylülün benzi neden sarı

Hani bazen insanın kesilir damarı

Hani kalbi düşer ya gidenin ardına

Dönmeyecek birine el sallarsın ya

Bakamazsın ya ardısıra

Tüh dersin ya bütün yollara

Düşer ya içine bir sızı

Anlarsın o zaman gül neden kırmızı

Bahçem de bile yalnız sarısı açar gülün

Her ayrılık rengine bürünürken ölümün

Eylülün ayrılıktır bir adı

Gökler hep kuş kanadı

Saklanırım kuytulara

Artık bir daha bakmam sulara

Havalanırken usulca son kuş
Aşacağıım bu son yokuş